

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 decembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în componența:
președinte
judecători

Ursache Petru,
Toma Nadejda
Timofti Vladimir
Alerguș Constantin
Țurcan Anatolie

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2017, în cauza penală în privința lui

Faina Iurii Petru, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 20.06.2014-24.12.2014;
2. Instanța de apel: 23.01.2015 - 16.03.2016;
Rejudecare: 10.01.2017 - 13.04.2017;
3. Instanța de recurs: 1) 04.08.2016 - 22.11.2016, dispusă rejudecarea;
2) 04.07.2017 - 05.12.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Briceni din 24 decembrie 2014, Faina Iurii Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 12 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, la 18.11.2013, pe la orele 19.00, Faina Iurii, aflându-se în fața magazinului ÎI „Gamco Eaterina”, situat în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor de conflict, i-a aplicat lui Batîri Valentin multiple lovituri cu mâinile și picioarele în regiunea capului, provocându-i leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin echimoze și edem în jurul ochilor, hemoragii în țesuturile moi pericraniene în regiunea occipitală, fractura părții orbitale a osului frontal pe dreapta, fractura liniară a osului occipital în fosa posterioară din ambele părți, hemoragie subarahnoidiană în focar în regiunea frontală din ambele părți și sub meninge a cerebelului. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 171 D din 09.04.2014, aceste leziuni corporale au fost

produse cu cca. 4-5 ore (conform rezultatelor investigațiilor histo-patologice repetate), prin acțiunea traumatică cu corp contondent, sau la lovirea de acesta, (nu se exclude cu piciorul încălțat), care au legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămare corporală gravă, după criteriul pericolului pentru viață, care a provocat decesul lui Batîri Valentin.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *avocatul Rădeanu Gheorghe în numele inculpatului Faina Iurii*, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, considerând că, în urma loviturilor aplicate de către Faina Iurii nu putea surveni decesul, iar leziunile corporale, care au adus la decesul victimei puteau fi cauzate de o altă persoană sau în urma căderii de pe scările din spate ale magazinului și în acest sens a menționat declarațiile martorilor, audiați în speță și procesul-verbal de cercetare la fața locului, potrivit căruia corpul neînsuflețit al victimei a fost găsit în spatele magazinului lângă scări; pe scări și în fața scărilor au fost depistate urme de sânge, iar la locul unde a avut loc bătaia dintre Faina Iurii și Batîri Valentin în fața magazinului, careva urme de sânge nu au fost depistate.

3.2 *inculpatul Faina Iurii*, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 1) Cod procedură penală, pe motivul că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii, invocând următoarele argumente:

- instanța de judecată a concluzionat asupra vinovăției sale, aducând drept argument concluziile din raportul expertizelor medico-legale nr.267-D din 20.11.2013 de la f.d. 126-127, cât și din raportul expertizei medico-legale suplimentare nr.171-D din 09.04.2014 (f.d. 124-125), care, de fapt, confirmă concluziile cu privire la cauza decesului lui Batîri Valentin, însă fără a fi date apreciere acestor concluzii în raport cu circumstanțele obiective constatate în ședința de judecată;

- atât la urmărirea penală cât și în instanța de fond nu au fost dobândite probe certe, care ar confirma circumstanțele adevărate care au avut loc în seara zilei de 18.11.2013 la magazinul din XXXXX, unde vânzătoare e Melnic Victoria, și care, pe deoparte au legătură cauzală directă cu decesul lui Batîri Valentin, iar pe de altă parte cu lipsa vinovăției sale în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin.(4) Cod penal;

- el nu l-a lovit pe Batîri Valentin cu picioarele și, în genere, nu l-a bătut, pentru că erau prieteni, și nu a avut motiv de a-l bate, el nu se supăra că era numit „țigan”, ci doar cu piciorul l-a ghiontit ca să vadă ce e cu Batîri Valentin când s-a apropiat de el, apoi i-a tras două palme peste față, pentru ca acesta să-și revină, dar instanța nu a clarificat acest moment, nu a apreciat la justa valoare declarațiile martorilor și a expertului medico-legist S. Vreamea;

- instanța de judecată nu a dat apreciere declarațiilor contradictorii ale martorului Slobodaniuc Nichifor, privitor la faptul precum că a văzut la lumina care ardea pe pragul barului, cum Faina Iurii îl bătea cu picioarele pe Batîri Valentin, care era culcat la pământ în fața barului, declarații ce nu coroborează cu rapoartele expertizelor medico-legale și procesul-verbal de cercetare la fata locului cât și a martorilor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2016 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Rădeanu Gheorghe în numele inculpatului, iar apelul declarat de inculpat Faina Iurii, ca depus peste termen, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Faina Iurii Petru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina sa în săvârșirea infracțiunii imputate, instanța de apel a indicat, că vinovăția acesteia este dovedită pe deplin prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, verificate în prima instanță și cercetate suplimentar de către instanța de apel, ajungând la concluzia că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii imputate, și verificând legalitatea pedepsei aplicate inculpatului, a considerat că prima instanță i-a stabilit o pedeapsă legală, echitabilă și proporțională faptei săvârșite, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării și în acest sens a indicat că comiterea infracțiunii anume de Faina Iurii s-a dovedit și prin procesul-verbal de ridicare din 19.11.2013 (f. d. 27-30) și planșa fotografică, conform căreia a fost ridicată o pereche de încălțăminte sportivă cu pete de culoare brun-roșietice asemănătoare cu sângele, iar potrivit raportului de expertiză medico-legală biologică nr. 1469 din 27.11.2013 „...sângele din petele examinate a provenit de la persoana cu grupa sanguină A-beta/AlI. Prin urmare, proveniența sângelui din petele examinate de pe papucul drept, tamponanele de vată și de pe fragmentele de pietre de la victima Batîr Valentin nu se exclude” (f.d. 109-111).

La fel, conform planșei fotografice, urmele de sânge depistate sunt pe partea interioară a încălțăminteii ridicată de la inculpat, astfel, în cazul dat nu putea fi reținut motivul invocat de apărător în apelul său, că în urma loviturilor aplicate pătimitului de către Faina Iurii nu putea surveni decesul, precum și nu au fost reținute declarațiile martorilor Melinic Anatolii, Melinic Victoria, Furtună Vladimir, Slobodaniuc Nichifor, Teleuca Igor, referitor la faptul că au plecat de la magazin împreună cu Faina Iurii, iar pe fața lui Batîri Valentin nu erau urme de sânge, la fel și declarațiile martorului Priseajniuc Igor, precum că, la locul unde a avut loc bătaia dintre Faina Iurii și Batîri Valentin în fața magazinului, la locul incidentului careva urme de sânge nu au fost depistate.

Cu referire la ipoteza avocatului precum că leziunile corporale care au adus la decesul victimei puteau fi cauzate de o altă persoană, instanța de apel a apreciat-o critic, ea fiind combătută prin probele cauzei penale cercetate în ședința instanței de fond și suplimentar în instanța de apel, or, nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului.

Referitor la apelul declarat de către inculpatul Faina Iurii, instanța de apel a reținut prevederile art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, conform căruia termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, constatând că sentința a fost adoptată la 24 decembrie 2014, iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de fond din 24 decembrie 2014 (f.d.215) sentința a fost pronunțată în prezența inculpatului Faina Iurii și înmănată în aceeași zi, fapt confirmat prin dovada de primire (f. d. 250), pe care a fost aplicată personal semnătura acestuia.

Astfel, ținând cont de faptul, că apelul a fost declarat la 10 august 2015, instanța de apel a constatat că acesta a fost declarat cu omiterea termenului de atac, fără a se invoca careva motive, care ar servi drept temei de repunere în termen a apelului.

Instanța de apel a conchis, că nu au fost prezentate careva motive întemeiate privind omiterea termenului de apel, iar cele expuse în ședința de judecată de către apărătorul inculpatului precum, că nu are cunoștințe în domeniu, nu servește un temei de repunere în termen a apelului, or, ultimul, recepționând copia sentinței integrale la 24 decembrie 2014, a avut reala posibilitate de a depune apel în termen.

La fel, nu a fost reținut de către instanța de apel argumentul, că apelul inculpatului din 10 august 2015, urma a fi interpretat ca un apel suplimentar, deoarece apelul depus de către avocatul Rădeanu Gheorghe, este semnat doar de către acesta, lipsind semnătura inculpatului, totodată, apelul din 10 august 2015 este semnat doar de către inculpat, astfel că întârzierea nu este determinată de motive întemeiate.

6. Recurs ordinar împotriva hotărârilor menționate a declarat avocatul Mîța Oleg în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.1), 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința acestuia pe motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel contrar prevederilor art. 100 și 101 Cod de procedură penală nu a verificat probele sub toate aspectele, complet și obiectiv, lăsând arbitrar fără apreciere argumentele părții apărării, care dezvinovățesc inculpatul.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2016 a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Mîța Oleg în numele inculpatului Faina Iurie, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 februarie 2016, și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a se pronunța, instanța de recurs, notificând prevederile art. art. 414, 415 Cod de procedură penală, a constatat că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întru totul respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel, astfel fiind admise erori procesuale și în această ordine de idei a remarcat următoarele.

În primul rând, Colegiul a reținut că instanța de apel și-a motivat soluția fără a face o analiză a tuturor probelor în ansamblu care dovedesc sau nu vinovăția inculpatului, fiind efectuată doar o apreciere vagă a acestora, ignorând prevederile art. 100 alin. (4), 101 alin. (1) - (4) Cod de procedură penală, care indică că, verificarea

probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedeele probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probelor, a coroborării lor.

Colegiul a evidențiat, că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei doar a enumerat declarațiile martorilor audiați în instanța de fond, fără a le descrie, fără a intra în esența lor și fără a concretiza unele aspecte de fapt care rezultă din acestea și anume: a fost lovit sau nu Batîri Valentin de către Faina Iurie, a căzut victima singură de pe prispa magazinului jos, a încercat Faina Iurie să-l ridice pe Batîri Valentin de jos sau nu, a fost văzută victima ulterior de către altcineva și în ce poziție etc.

În al doilea rând, instanța de recurs a subliniat că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, legea prevede posibilitatea ca instanța să dea o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe. Efectul devolutiv nu promovează o reeditare de către instanța de apel a judecării care a avut loc în prima instanță, ci o nouă judecată, cu caracter autonom, care are ca obiect reexaminarea acelor dispoziții din hotărâre, care au fost greșit soluționate.

Tot aici, instanța de recurs a remarcat, că în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus urmează să fie audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

În această ordine de idei, instanța de apel a indicat că aceasta urma să procedeze la o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a anumitor martori ai acușării solicitați de părți, menționând că, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d.15, 39, 63-65), până la începerea cercetării judecătorești cât și după aceasta, avocatul inculpatului a înaintat mai multe cereri de audiere repetată a martorilor cât și a expertului Vremea Sava, motivând contradictorialitatea declarațiilor acestora, îndeosebi a martorului Slobadaniuc Nichifor în coroborare cu declarațiile celorlalți martori oculari, or declarațiile acestuia date în instanța de fond referitor la faptul dacă Faina Iurie l-a lovit sau nu pe Batîri Valentin cu piciorul într-adevăr nu sunt clare.

Referitor la cererea de audiere repetată a expertului Vremea Sava, avocatul de asemenea și-a motivat solicitarea expunându-și opinia referitor la constatările expertului privitor la leziunile corporale depistate la victimă care diferă de la raport la raport (f. d. 40), or, potrivit art.148 alin.(2) Cod de procedură penală, *dacă concluziile expertului sunt neclare, contradictorii, neîntemeiate, dacă există îndoieli în privința lor și aceste deficiențe nu pot fi înlăturate prin audierea expertului sau dacă a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei, poate fi dispusă efectuarea unei expertize repetate de către un alt expert sau alți experți. La efectuarea expertizei repetate se poate*

pune și chestiunea autenticității metodelor utilizate anterior. Primul expert poate participa la efectuarea expertizei respective pentru a da explicații, însă nu poate participa la efectuarea investigațiilor și la finalizarea concluziilor. Însă, instanța de apel a respins solicitările avocatului, motivând că declarațiile martorilor, cât și a expertului nu se contestă.

Instanța de recurs a indicat că instanța de apel, referindu-se la rapoartele de expertiză medico-legale efectuate la caz, și anume, nr.267-D din 20.11.2013 și nr.171 D din 12.12.2013, la general s-a referit că prin acestea se dovedește vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii, fără a fi constatate care leziuni corporale depistate la Batîri Valentin au fost cauzate anume de către Faina Iurie și dacă au legătură directă cu decesul acestuia, totodată, ignorând unele constatări care duc la justa soluționarea a cauzei.

În al treilea rând, instanța de recurs a menționat că, în cadrul dezbaterilor judiciare avocatul inculpatului a criticat desfășurat soluția instanței de fond, argumentându-și poziția sub toate aspectele de fapt și amănunțit descrise chiar și în susținerile verbale anexate la procesul verbal al ședinței de judecată, asupra cărora instanța de apel nu s-a expus în nici un mod (f.d.46-54) și notificând, prevederile art.6 din CEDO, a conchis că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, a susținut poziția instanței de fond în ce privește aprecierea probelor, acceptând niște concluzii de ordin general, cu privire la conținutul declarațiilor martorilor precum și probelor materiale expuse mai sus.

În speță, instanța de apel urma să-și expună punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și menționate în cererea de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cadrul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate la etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților la această fază procesuală, și ca urmare să rețină corect starea de fapt, vinovăția sau nevinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor acestuia.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2017 au fost admise apelurile declarate de avocatul Rădeanu Gheorghe în numele inculpatului Faina Iurii și de inculpatul Faina Iurii și apelul suplimentar al avocatului Mîța Oleg în numele inculpatului Faina Iurii, din alte motive decât cele invocate, casată sentința Judecătorei Briceni din 24 decembrie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căruia Faina Iurii Petru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.149 alin. (1) Cod penal și încetat procesul penal, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

10. Pentru a se pronunța, instanța de apel a indicat faptul că, la data de 25.01.2017 avocatul Mîța Oleg a înaintat apel suplimentar la cererea de apel din 06.01.2014, indicând următoarele motivele:

1. Instanța de fond nu a dat apreciere obiectivă probelor, prin care se atestă cu certitudine lipsa componenței de infracțiune în acțiunile lui Faina Iurie, întrucât atât urmărirea penală, cât și cercetarea judecătorească în instanța de fond a avut un

caracter superficial, unilateral, nefiind asigurată o cercetare obiectivă, sub toate aspectele, cu stabilirea circumstanțelor în mod expres prevăzute de art. 384 Cod procedură penală.

În acest sens a indicat raportul de expertiză medico-legală nr.267-D din 20.11.2013, care, în opinia apărării, exclude în totalitate orice posibilitate de cauzare a leziunilor corporale, care au provocat decesul victimei prin aplicarea loviturii cu piciorul încălțat în încălțăminte sportivă, totodată, menționând că concluzia a fost susținută de expertul legist Vremea Sava, audiat în cadrul ședinței de judecată din 20.12.2014, a declarat instanței că aceste leziuni corporale nu puteau fi provocate cu piciorul.

Apelantul a atras atenția și asupra faptului, că momentul survenirii decesului victimei nu a fost stabilit. Din momentul conflictului verbal între inculpatul Faina Iurie și victima Batîri V. (orele 18.30-19.00), ultimul a comunicat cu alte persoane, inclusiv inculpatul, s-a ridicat, a consumat băuturi alcoolice, se afla în incinta ÎI "Gamco E.I.", astfel că în acel moment ultimului nu i-au fost cauzate careva leziuni corporale, care ar putea provoca decesul acestuia. Alte careva conflicte sau încăierări între inculpatul Faina Iurie și Batîri V. nu au avut loc, iar însăși inculpatul Faina Iurie a plecat din incinta ÎI "Gamco E.I.", iar victima Batîri V. rămânând în continuare în incinta acestui local până la finalizarea programului de activitate a acestei instituții și chiar după ce acest local a fost închis.

2. Partea apărării a indicat și încălcări de ordin procesual, considerând că sentința urmează a fi casată și din motivul, că inculpatului Faina Iurie nu i-a fost asigurat dreptul la interpret pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond și cea de apel. Astfel, a conchis apărarea, că instanța de fond nu a soluționat în mod legal fondul cauzei.

Instanța de apel, rejudecând cauza și verificând legalitatea verdictului contestat și temeinicia argumentelor formulate de apelanți în raport cu materialele cauzei, ascultând pledoariile participanților la proces, a ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului Faina Iurii în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, deoarece în urma examinării probelor prezentate în instanța de fond și studiate în instanța de apel, s-a constatat cu certitudine că în acțiunile lui Faina Iurii persistă elementele infracțiunii de *lipsire de viață din imprudență*, infracțiune prevăzută la art. 149 alin. (1) Cod penal și nicidecum de vătămare intenționată gravă a integrității corporale care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei, după cum a reținut instanța de fond, fiind o apreciere greșită a instanței, care a reținut în acțiunile ultimului infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Astfel, instanța de apel, în urma examinării probelor prezentate de partea acuzării, a constatat că Faina Iurie, la data de 18.11.2013 pe la orele 19:00, aflându-se în fața magazinului Î.I. „Gamco Ecaterina”, situat în XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma relațiilor de conflict, i-a aplicat lui Batîri Valentin multiple lovituri cu mâinile și picioarele, provocându-i acestuia vătămări corporale sub formă de echimoze la față, fractura părții orbitale a osului frontal în urma căroră Batîri Valentin a căzut cu capul pe trotuarul de beton de lângă pragul amplasat în spatele magazinului-bar, care în urma căderii a suportat leziuni corporale grave sub formă de traumă cranio - cerebrală

închisă manifestată prin echimoze și edem în jurul ochilor, hemoragii în țesuturile moi pericraniene în regiunea occipitală, fractura a părții orbitale a osului frontal pe dreapta, fractura liniară a osului occipital în fosa posterioară din ambele părți, hemoragie subarahnoidiană în focar în regiunea frontală din ambele părți și sub meninge a cerebelului, care au provocat decesul lui Batîri Valentin.

Concluzia menționată mai sus, instanța de apel o considerat-o dovedită prin probele administrate legal în cadrul ședinței instanței de fond și a instanței de apel, deoarece din materialele cauzei se confirmă cu certitudine existența unui conflict între victima Batîri Valentin și inculpatul Faina Iurii, confirmat prin declarațiile inculpatului, a martorilor și a altor probe scrise, precum și aplicării loviturilor față de Batîri Valentin, anume de către Faina Iurii.

Astfel, instanța de apel nu a susținut soluția primei instanțe privind provocarea acestor vătămări corporale în mod intenționat de către Faina Iurii, deoarece aceste concluzii contravin circumstanțelor cauzei, și anume raportului de expertiză medico-legală nr.267-D din 20.11.2013, din care urmează provocarea vătămarilor corporale ușoare cu dereglarea sănătății pe un termen de până la 21 zile, posibil anume cu piciorul încălțat în încălțăminte sportivă, iar decesului victimei Batîri Valentin a survenit în urma vătămarilor corporale grave sub formă de traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin fractura osului occipital, hemoragie subarahnoidală și sub meninge cerebelului; raportul de expertiză medico-legală nr.1469 din 22.01.2014 (f.d. 109-11, vol. I), prin care se confirmă existența petelor de sânge pe încălțăminte sportivă ridicată de la Faina Iurii (f.d.27-30, vol. I) care nu se exclude să aparțină victimei Batîri Valentin.

La acest capitol însă instanța de apel a respins soluția primei instanțe privind provocarea acestor leziuni cu intenție de către Faina Iurie, deoarece din explicațiile medicului legist Vremea Sava, reieșind din locul incidentului și declarațiile martorului Slobodaniuc și a inculpatului Faina aceste vătămări sunt o urmare a căderii victimei Batîri Valentin și nicidecum provocate de loviturile lui Faina Iurie.

Instanța de apel a considerat dovedită survenirea acestor vătămări corporale care au dus la decesul victimei anume în urma acțiunilor provocate de Faina Iurie, însă acțiunile date nu pot fi calificate la componența de infracțiune prevăzute la art. 151 alin.(4) Cod penal, după cum au fost calificate de prima instanță, dar urmează a fi reîncadrate în baza art. 149 alin.(1) Cod penal, deoarece aceste vătămări sunt o urmare a faptei prejudiciabile comise de Faina Iurie, care aplicând lovituri lui Batîri Valentin în situație periculoasă pentru acesta, care se afla pe pragul din beton și în stare de ebrietate avansată în rezultat a căzut cu capul de beton, primind vătămarile corporale grave care au și dus la decesul acestuia.

În argumentarea acestei concluzii, instanța de apel a ținut să menționeze declarațiile inculpatului Faina Iurie date în prima instanță: „... *Batîri m-a întrebat, și țiganul fumezi, apoi s-a împiedicat de prag și a căzut jos...*”, declarațiile martorului Slobodaniuc Nichifor date în prima instanță și anume: „*Eu am văzut cum Faina Iurie l-a lovit pe Valentin de două ori...*” și declarațiile medicului legist Vremea Sava: „...*la momentul primirii leziunilor corporale nu puteau fi pricinuite de la lovitura cu piciorul...*”.

Instanța de apel a considerat că anume declarațiile menționate, în coroborare cu raportul de expertiză medico-legală nr.267-D din 20.11.2013, locul incidentului și categoria fracturii care este una liniară a osului occipital impun soluția de recalificare a acțiunilor comise de Faina Iurie de la prevederile art. 151 alin.(4) Cod penal la norma penală văzută la art. 149 alin.(1) Cod penal.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a considerat necesar de a reîncadra acțiunile lui Faina Iurie la norma art. 149 alin. (1) Cod penal și de a înceta cauza penală în legătură cu publicarea Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, menționând că, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, contrar faptului, că acesta nu a depus o cerere în acest sens.

Referitor la poziția acuzării privind necesitatea de a respinge apelul inculpatului Faina Iurie drept unul depus peste termen nu a fost susținută de instanța de apel, deoarece acesta este un apel suplimentar al inculpatului, depus asupra sentinței, contestate în termen de avocatul inculpatului și, respectiv, inculpatul fiind în drept de a depune un apel suplimentar cu argumentele acestuia în susținerea poziției expuse de avocat chiar și în situația depășirii termenului de 15 zile, prevăzut ca termen de depunere a apelului, în situația în care sentința este atacată prin intermediul avocatului ce apără anume interesele inculpatului.

11. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 10 mai 2017, este atacată, la 07 iunie 2017, cu recurs ordinar de procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct.6) - *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, solicită casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului indică ilegalitatea hotărârii instanței de apel, considerând că greșit a ajuns la concluzia privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului din art.151 alin. (4) Cod penal în art. 149 alin. (1) Cod penal și încetat procesul penal în baza Legii privind amnistia, deoarece nu a dat o apreciere corespunzătoare cumulului de probe administrate în cauza dată, care confirmă vinovăția inculpatului anume de săvârșirea infracțiunii imputate de organul de urmărire penală.

Acuzatorul de stat menționează că instanța de apel din oficiu nu poate să stabilească circumstanțele cauzei, or, pentru calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 149 alin. (1) Cod penal, inculpatul urma să declare care acțiuni a săvârșit în privința victimei, acțiuni care în consecință au dus la vătămarea corporală gravă, periculoasă pentru viață, soldate cu decesul victimei, astfel că, stabilirea circumstanțelor trebuie să rezulte din declarațiile martorilor, expertului, a inculpatului, care trebuie să-și recunoască vina și anume în cauzarea vătămărilor, care au dus la deces, iar acesta din urmă nu și-a recunoscut vinovăția, solicitând achitarea sa de sub învinuirea imputată.

12. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată, menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

În susținerea argumentelor sale recurentul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, dacă hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și anume reîncadrarea acțiunilor inculpatului din art. 151 alin. (4) în art. 149 alin. (1) Cod penal, care în opinia acuzatorului de stat este nefondată.*

Colegiul lărgit reține că, prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Faina Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat de către prima instanță în baza art. 151 alin.(4) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei*, însă instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, conform materialelor din cauza penală, a casat hotărârea atacată, constatând că acțiunile inculpatului cad sub incidența normei penale prevăzută de art. 149 alin. (1) Cod penal - *lipsire de viață din imprudență*.

Instanța de recurs consideră că, soluția primei instanțe este legală și întemeiată, iar cea a instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului, este afectată de erori de drept prescrise de pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, din punctul de vedere că instanța de apel a dat o apreciere juridică greșită faptelor constatate în urma administrării materialului probatoriu, în consecință motivarea fiind neîntemeiată.

Astfel, Colegiul lărgit menționează, că potrivit practicii judiciare constante, infracțiunea prevăzută la art. 151 Cod penal constă în vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, prin care trebuie de înțeles săvârșirea ilegală, în mod intenționat a oricărei acțiuni sau inacțiuni, care a adus o atingere sănătății unei persoane, atingere exprimată în dereglarea gravă a integrității anatomice a organelor sau a țesuturilor corpului victimei, ori a funcțiilor acestora, iar în varianta agravantă a normei menționate supra (alin. (4), când vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății provoacă decesul victimei.

La calificare nu are relevanță dacă vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății a fost produsul direct al acțiunii prejudiciabile (de exemplu, în urma lovirii cu piciorul sau cu un corp contondent) sau dacă, din contra, ea a rezultat indirect din acea acțiune (de exemplu, victimei i se pune piedică, ea cade și se lovește la cap).

Colegiul lărgit atestă, că instanța de apel în decizia sa a considerat dovedită survenirea acestor vătămări corporale care au dus la decesul victimei anume în urma acțiunilor provocate de Faina Iurie, dar în continuare notează în mod nemotivat, că acțiunile date nu pot fi calificate la componența de infracțiune prevăzute la art. 151

alin.(4) Cod penal, după cum au fost calificate de prima instanță, dar urmează a fi calificate la norma art. 149 alin.(1) Cod penal, deoarece aceste vătămări sunt o urmare a faptei prejudiciabile comise de Faina Iurie, care aplicând lovituri lui Batîri Valentin în situație periculoasă pentru acesta, care se afla pe pragul din beton și în stare de ebrietate avansată în rezultat a căzut cu capul de beton, primind vătămrile corporale grave care au și dus la decesul acestuia.

Colegiul penal consideră, că în speță, latura subiectivă a infracțiunii incriminate lui Faina Iurii se realizează prin două forme de vinovăție, adică intenția directă de aplicare a loviturilor părții vătămate și față de consecințele survenite ca rezultat al aplicării acestora, imprudența fiind manifestată numai față de urmările faptei prejudiciabile (decesul victimei), ceea ce s-a confirmat prin declarațiile inculpatului, a martorilor și prin probele scrise anexate la dosar, fapt constatat de către instanța de apel în concluziile expuse supra, care în opinia instanței de recurs sunt evident contradictorii.

Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 149 Cod penal - lipsirea de viață din imprudență, Colegiul penal menționează, că aceasta poate fi comisă prin acțiune sau inacțiune, care se exprimă în încălcarea unor reguli scrise sau nescrise de precauție, stabilite în societate și constituie rezultatul indisciplinei, neatenției și lipsei de precauție a făptuitorului. Imprudența se poate exprima în neglijență sau în încredere exagerată. În speță instanța de recurs atestă o totală lipsă de motivarea deciziei instanței de apel în acest sens.

Astfel, reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată că concluzia instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului este una eronată, deoarece din materialele cauzei se constată ca dovedită fapta imputată inculpatului Faina Iurii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, și anume *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, periculoasă pentru viață, care a provocat decesul victimei*, iar prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, constatând că în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii imputate.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, temeiul invocat de procuror, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmare la judecarea recursului, prin urmare, hotărârea atacată este neîntemeiată, astfel că, recursul urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei instanței de apel din motivul admiterii greșite a apelurilor, cu menținerea sentinței primei instanțe în privința inculpatului.

13. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2017, cu menținerea sentinței Judecătoriei Briceni din 24 decembrie 2014,

prin care **Faina Iurii Petru** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei, urmează a fi calculat din data reținerii, cu includerea în acest termen a timpului aflării lui Faina Iurii în stare de arest de la 19 noiembrie 2013 până la 02 decembrie 2013 și de la 24 decembrie 2014 până la 13 aprilie 2017.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **04 ianuarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Țurcan Anatolie